

## [Boligministeren.]

påbud påfører ham tab, og han kan forlange, at kommunen overtager ejendommen mod erstatning, hvis han ikke selv ønsker at udføre påbuddet.

Endelig kan det være, at et saneringsområde har kunstnerisk eller historisk værdifulde bygninger, som det ud fra disse hensyn bør være en samfundsopgave at bevare. Jeg er personlig enig i de betragtninger, der i den senere tid har været fremført til støtte for en mere nænsom sanering, der bevarer vore historisk og kunstnerisk værdifulde ældre by- og gadebilleder.

Der er i lovforslaget optaget bestemmelse om, at der til gennemførelse af sådanne saneringer kan ydes en ekstra økonomisk støtte.

Saneringskommissionen har foreslået, at man for at fremme saneringen inddrager de private grundejere i saneringsarbejdet. Regeringen er enig i dette synspunkt.

En af forudsætningerne for at få ejerne med er, at de bliver holdt skadesløse for direkte saneringstab. Da dette tab alligevel må dækkes af det offentlige — også hvor saneringen gennemføres af en kommune — ser jeg ingen særlig betænkelighed ved, at samfundet dækker tabet i de tilfælde, hvor grundejerne gennemfører saneringen. Tilsvarende betragtninger må efter min opfattelse føre til, at der også bør kunne gives lån til ejerlavssaneringer.

Skal grundejerne inddrages i arbejdet, må det endvidere være en forudsætning, at deres rettigheder og pligter i den enkelte saneringssag fastlægges nøje, forinden der træffes beslutning om, hvem der skal gennemføre planen.

Dette medfører, at man i modsætning til tidligere må opgøre det økonomiske mellemværende, inden saneringen påbegyndes.

De regler, der tager sigte på ejerlavssaneringer, er i øvrigt udformet således, at grundejere inden for saneringsområdet, som ejer over halvdelen af ejendomsværdierne og danner et saneringslav, får ret til at overtage saneringen på de af det offentlige stillede vilkår. Det er gjort til en betingelse, at ejerne selv skal indskyde en tredjedel af deres ejendommens værdi, hvilket begrænser statens udlån, og der kan stilles krav om, at ejerne stiller sikkerhed for, at saneringen gennemføres i overens-

stemmelse med planen og inden for de fastsatte tidsfrister.

I mine indledende bemærkninger har jeg nævnt den betydning, tilvejebringelsen af erstatningsboliger har for saneringen og dens omfang. Betydningen af dette forhold og dets rette løsning er fremhævet i lovforslaget, og det foreslås, at en sanering ikke må påbegyndes, forinden der er tilvejebragt plan for, hvorledes der sikres anden bolig til de personer, der må flytte, fordi deres lejlighed skal saneres.

Det er vist almindelig kendt, at beboerne af de dårligste lejligheder ofte er økonomisk vanskeligt stillet, og for nogles vedkommende må man på forhånd regne med, at de ikke selv vil være i stand til at betale den leje, der kræves for de lejligheder, de må flytte ind i. Det foreslås derfor, at der gives kommunerne adgang til at yde midlertidige huslejetilskud til økonomisk vanskeligt stillede familier i indtil 5 år.

En tilsvarende bestemmelse er optaget i boligtilsynsloven, således at der også kan ydes huslejetilskud til familier, der må flytte på grund af, at deres lejlighed bliver forbudt til beboelse.

Endvidere er der i forslaget regler, der har til formål at tilrettelægge fremskaffelsen af erstatningsboliger i byområder, som omfattes af flere kommuner. Det vil som oftest være den såkaldte centrumskommune, som har det store saneringsbehov, mens nybyggeriet finder sted i omegnskommunerne. Den kommune, som således har de store saneringsopgaver, kan ikke selv bygge erstatningsboliger i tilstrækkeligt omfang.

I sådanne områder er det påkrævet, at erstatningsboligspørgsmålet søges løst for hele området. Der stilles derfor forslag om, at boligministeren efter indstilling af en kommunalbestyrelse og efter forhandling med de øvrige inden for området beliggende kommuner kan bestemme, at der skal oprettes samarbejdsudvalg, som skal medvirke til at tilvejebringe erstatningsboliger inden for området.

Til slut skal jeg nævne nogle af de af forslagens bestemmelser, der vedrører økonomien.

De tilfælde, hvor en sanering kan gennemføres, således at den økonomisk hviler i sig selv eller måske endog giver overskud, er meget få. Det ringe antal selvsaneringer, som